

Op naar de Algemene Vergadering

Zaterdag 27 maart 2004 07.00 uur. De auto van dochterlief is zwaar berijpt. Dat zal bij velen het geval zijn geweest die op weg gingen naar de Algemene Ledenvergadering van de VBBN. Na het schoonkrabben van de autoruiten zet ze me bij het station Nieuw-Vennep af. Ik zit alleen in de coupé. Ik droom wat weg en zie dat ik toch niet de enige ben. Op de grond draait een veertje rondjes, voortbewogen door de wind over de vloer van het treinstel. Als het me voor de zoveelste maal passeert krijg ik de neiging om 'hoi' te zeggen. Waar komt het vandaan en hoe komt het in de trein? Een uurtje later station Ede-Wageningen. Het congrescentrum is snel bereikt. Bekende gezichten, handen schudden, joviale klap op de schouder, hoe gaat het ermee, leuk je te zien. Het blijft een sociale gebeurtenis. Gelet op de toekomststrategie uiteengezet door het HB van de VBBN werd met enige spanning uitgezien naar de discussie. Natuurlijk is er vooraf goed nagedacht over een toekomstperspectief voor de bijenteelt. Een vraag die zich steeds sterker opdringt is in hoeverre de afzonderlijke verenigingen, elk met hun eigen belangen, eenwording in de weg staan. Een vereniging is en blijft een organisatie in eerste instantie gericht op het belang van de eigen leden. Eigen belang nog aangewakkerd door concurrentie, want je moet je waar maken nietwaar? Maar wat hoort centraal te staan? De afzonderlijke vereniging of de totale bijenteelt! In het strategisch plan van het HB van de VBBN lezen we als optie het oprichten van een geheel nieuwe bijenhouderorganisatie waarbij een ieder zich kan aansluiten. In BIJEN van maart jl. konden we als visie van het HB van de VBBN ook lezen: 'Nieuwe ideeën spreken ons aan. Uit de discussie blijkt dan wel waar we naar toe moeten.' Dat zijn positieve krenten in de brij van strategie. In tegenstelling met het HB van de VBBN voel ik me niet geremd om in ons blad BIJEN met u over dit onderwerp te praten, omdat niet een vereniging maar de bijenteelt centraal staat. En die is van ons allemaal.

Het is maar een idee

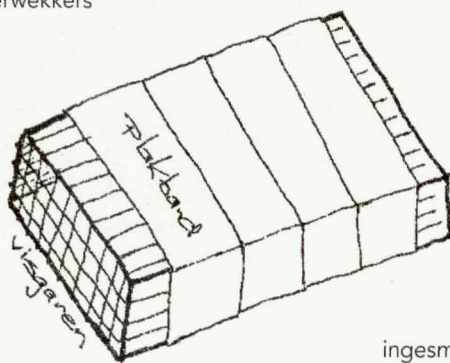
Stel je een blad BIJEN voor dat los staat van alle verenigingen. Denk aan een Stichting met startkapitaal. Er wordt een kostendekkende abonnementsprijs vastgesteld met ingebouwde reserve en de imkers kunnen zich zonder tussenkomst van een vereniging abonneren op het blad. Ho, ho

zegt u als bestuurder van de VBBN, ZLTO, ABTB en LLTB, maar dat kan een leegloop van leden veroorzaken en de doodsteek worden voor de bestaande verenigingen. Inderdaad, dat kan gebeuren. Dan zal blijken hoe groot de binding is tussen leden en vereniging. De reis gaat verder. Het volgende station vormt de bestaande commissies. Naar behoefte moet naar een oplossing worden gezocht voor continuering met een eigen begroting. Plaatselijke en regionale groepen imkers doppen hun eigen boontjes, organiseren activiteiten en gaan op dezelfde manier door zoals ze al jaren gewoon zijn. Inventieve groepen gaan op zoek naar hun eigen sponsors. Activiteiten worden aangekondigd in het tijdschrift BIJEN. Dat wordt de bundelende factor. Het blad BIJEN kan uitkomen onder de verantwoordelijkheid van afdeling handel van het bijenhuis. De ledenadministratie verdwijnt en een abonnementenadministratie wordt opgezet. Deze kennis is daar al in huis. En verder? Voelt u zich stuurloos? Niet vertegenwoordigd? Vaklui uit de bijenteelt kunnen een vertegenwoordigend collectief vormen voor contacten naar de Overheid, een soort overkoepelende paraplu 'Belangenbehartiging Bijenteelt'. Daar moet dan wel op de een of andere manier voor betaald worden. Logisch, want voor niks gaat de zon op. Wat is nu bereikt? De imkers kunnen zich abonneren op een goed geredigeerd vakblad voor de bijenteelt, waarin opgenomen een bedrag voor de werkzaamheden van de overkoepelende groep. De bestaande hoofdverenigingen verdwijnen met dank voor het vele werk. Plaatselijke en/of regionale groepen blijven bestaan. Nogmaals, het is maar een idee. VBBN'ers, ZLTO'ers, ABTB'ers en LLTB'ers, het woord is aan u. Bent u het huidige gekissebis ook zo zat, zet dan uw bestuurders onder druk om ernst te maken met een functionele opzet van de totale bijenhouderij. Want nogmaals, die is van ons allemaal!

Over Propolis en Plinius

Als de dagen korter worden merk je dat onmiddellijk na de inspectie van je volken. Je handen zitten onder de kleverige propolis. Op zo'n moment vraag je je niet af of de bijen het nu verzamelen omdat de dagen korter worden of omdat het in de natuur meer voorhanden is. Dat is voor latere zorg. Met wat spiritus op een lap is het ongerief makkelijk te

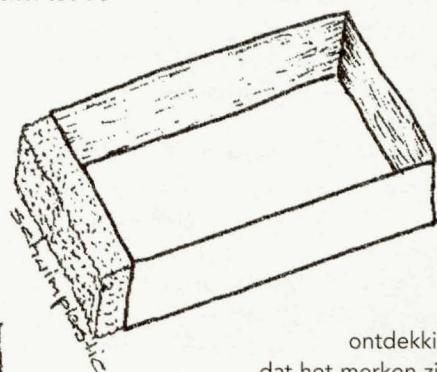
verhelpen. Voortaan dus ook maar een flesje spiritus in het kistje met bijenbenodigdheden. In het bijenblad van onze Zwolse imkercollega's staat een leuk stukje geschiedenis over propolis. 'Propolis, zo werden in Griekenland de wachtposten genoemd die voor de stad lagen om deze te beschermen tegen onverwachte aanvallen. Wie als eerste die kleverige bruine substantie ook PROPOLIS ging noemen kon ik niet achterhalen. Wel las ik dat Plinius, die in het jaar 79 na Chr. in Pompei bij de uitbarsting van de Vesuvius omkwam, in zijn boeken ook veel schreef over propolis. Hij vermeldde niet allen dat het een uitstekend geneesmiddel was, maar hij merkte ook op dat de bijen bij de ingang van de korf een drempeltje van propolis maakten. (Afgaande op Plinius had deze barrière van propolis dezelfde functie als de ontsmettingsmatten die een paar jaar geleden in de mond- en klauwzeerperiode bij de boerderijen werden gebruikt). De duizenden bijen die dagelijks de woning binnen kwamen zouden gemakkelijk ziekteverwekkers binnen kunnen brengen. Door over de mat van propolis te lopen zouden hun pootjes worden ontsmet. Waar of niet waar, maar ik vind alleen de gedachte erover al geweldig'. Aldus Jelle Visser. Uit hetzelfde blad:

tegelijk doorheen kon. Waarom bouwen de bijen wel een opzetter uit en niet de eronder geplaatste broedkamer? Zijn er ook andere imkers die dit ooit hebben meegemaakt? Zo ja, dan graag een reactie hierop'. Aldus Thijs Corporaal.

Vangdoosje voor koningin

Het is juni, de bruidsvluchten zijn verleden tijd, het serieuze werk voor de koningin begint en daar wil je als imker graag oog op houden. Merken dus die dame. Een handig vangdoosje staat beschreven in het blad van onze Leidse collega's. Leest u even mee? 'Ooit wel eens te maken gehad met het zoeken naar een ongemerkte moeder? Ik wel, zegt Willem de Jong uit Lisse en kwam snel tot de

ontdekking dat het merken zijn voordelen had. De vraag was alleen hoe. Als ik werk met de bijen heb ik mijn handen altijd

ingesmeerd met wat rauwe lijnolie, dat nivelleert de lichaamsgeur en de bijen steken niet. Om de koningin met de vingers te pakken was dus niet zo'n succes en ook zonder de lijnolie zou ik haar niet zo snel met de vingers van de raat plukken. Het is een ingreep die toch wel wat stress voor haar meebrengt.

Commercieel zijn er allerlei apparaatjes op de markt, maar een beter en goedkoper idee krijgt u hier van mij. Ik werk er al jaren mee en het is zeer hanteerbaar. Neem een leeg luciferdoosje en omwikkel dit met 0,10-0,15 mm visgaren in twee richtingen. In lengterichting en in dwarsrichting zodanig, dat er een maaswijdte ontstaat waar de koningin niet door kan ontsnappen. Dan met plakband rondom aan ene kant het visgaren vastzetten en aan het andere uiteinde het visgaren losknippen. Het doosje eruit schuiven en aan een kant een stukje zacht schuimplastic vastlijmen (zie afbeelding). Door het hulsje over de koningin te zetten op de raat loopt zij naar boven. Dan van de raat afnemen en dan met het doosje dicht maken. De koningin wordt nu voorzichtig met de rug tegen het

Een korf bijen

'Op 13 juni een zwerm opgezet. Drie dagen later in de avond een potje suikerwater gevoerd en dat een paar maal herhaald. Op 22 juni was de korf voor 2/3 volgebouwd met maagdelijke raat. Op 26 juni was de korf vol! Ik heb er toen een broedbak onder gezet met kunstraat. Tussen de korf en de broedkamer heb ik een dekplank gelegd met een gat er in zo groot als de korf van binnen is. Na mijn vakantie snel naar de korf. Wie schetst mijn verbazing dat nog niet een raampje in de broedkamer was uitgebouwd. Omdat de korf goed zwaar was wist ik dat deze vol zat met broed en honing. Begin september heb ik de korf gevoerd voor de winter en op 9 september begon het volk de vliegopening dicht te maken. Op 24 september zat het vlieg gat zover dicht dat er nog maar een bij

Drie generaties zoeken een koningin: J. Seigers (70 jr.), Henk Seigers (38 jr.) en Emiel Seigers (3 jr.). Foto: J. Seigers, Sleen.

VAN IMKER TOT IMKER

netje gedrukt en gemerkt. Met een snackprikkertje kunnen de mazen van het netje gemanipuleerd worden om een goede positie te verkrijgen. Succes ermee'.

Het weer in juni

Voor het midden van het land geldt over de periode 1971-2000 als gemiddelde 187 uren zonneschijn, 72 mm neerslag en een maximumtemperatuur van 19,8°C.

Junimaanden					
Jaar	Zon	(uren)	Neerslag	(mm)	Max.temp °C
1999	+		N		N
2000	N		-		+ (21,1)
2001	+		-	(50)	N
2002	N		N		+ (21,5)
2003	+	(255)	-	(40)	++ (23,7)

Geraadpleegd

Visser, Jelle, Propolis. 'Het Vlieggat' 30(4): 2 (2004),
 Bijenteeltvereniging Zwolle
 Corporaal, Thijs, Een korf bijen. 'Het Vlieggat' 30(4): 4
 Bijenteeltver. Zwolle
 De Jong, Willem, Vangdoosje voor koningin, 'De Stertselaar'
 Imkervereniging Leiden e.o. 27(3): 11 (2003).

De illustratie komt uit De Stertselaar, blad van de VBBN subvereniging Leiden.